

گفتگوی آفتاب یزد با سهیلا جلودارزاده مشاور وزیر صنعت معدن و تجارت

صادراتی که بوی نفت نمی‌دهد

آفتاب یزد- امید کاجیان: همواره اقتصاد تک محصولی وابسته به نفت از جمله مواردی بوده است که بارها از آن با عنوان شمشیر دولبه‌ای یاد می‌شود که در حالیکه نعمت است، محنت نیز نیست. در راستای فرار از وابستگی شدید اقتصاد به نفت، توجه به تجارت و صادرات غیرنفتی مطرح می‌شود. در این بین یکی از هنر صنعت هایی که شاید مغفول واقع شده‌اما در راستای بهبود وضع کشور در زمینه اقتصاد می‌توانست نقش عمده ای را بازی کند، حوزه فرش بوده است. حوزه‌ای که هنر و صنعت را در هم آمیخته و می‌تواند صادرات و بازارهای خارجی را مورد هدف قرار دهد. آنچه در ادامه می‌آید گفتگو با سهیلا جلودار زاده مشاور وزیر صنعت معدن و تجارت پیرامون وضعیت هنر صنعت فرش در کشور است .

وضعیت توجه به هنر صنعت فرش در بازارهای داخلی و خارجی و میزان توجه به این حوزه را در طول سی و شش سال گذشته چگونه ارزیابی می‌کنید و به نظراتان عملکرد دولت های مختلف و تکاملشان به آن چگونه بوده است؟

با توجه به اینکه دولت‌های مختلف را پشت سر گذاشتیم در هر دولتی متناسب با شرایط آن دوره ، نوع توجه به صنعت فرش هم تغییر کرده است . در هنر صنعت فرش شاخصی که برای رونق یا رکود آن می‌توانیم ذکر بکنیم ، تغییر بازار ، میزان صادرات و گردش مالی است . به طور قطع در دولت‌هایی که در حال جنگ بودند این شاخص‌ها رشد نداشت ولی یک سطح را هم حفظ کرد اما در آن زمان در شرایط رقابت با کشورهایی که نیروی کار ارزان داشتند، قرار گرفتیم . اتفاقی که افتاد این بود که کشورهایی مثل پاکستان و حتی چین به عنوان رقبای فروش ایران ، خودشان را در دنیا مطرح کردند و با کبی کردن نقش‌ها و طرح های کشورها، بخشی از بازار را گرفتند به طوری‌که میزان فروش خارجی فرش ایران پایین بیاید . البته باید عرض کنم که تولید فرش در یک دوره زمانی بیشتر شد ولی در شرایط فعلی که مثلا پارانه‌ها مطرح شده و به مردم داده می‌شود کارگر فرش باف هم کم شده است. در حال حاضر سعی و توجه بیشتر به این مسیر می‌رود که حامی این صنعت چه در داخل و چه در خارج از کشور باشیم . ما به هر حال بعد از انقلاب روند خوبی برای رونق و توسعه صنعت فرش نداشتیم.

رویند و نگاه دولت یازدهم در این بخش و به ویژه وزارت صنعت معدن و تجارت چگونه است و چه هدفی را دنبال می‌کند؟

ما باید تلاش کنیم فرش که معرف فرهنگ و هنر و صنعت ایرانی بوده به شرایط خوب و طلایی خودش برگردد و این نیازمند این است که یک نقشه راهی برای رسیدن به این شرایط تهیه بشود. از عوامل دیگری که باید مورد توجه قرار بگیرد نیروی انسانی است . همچنین طرح‌ها و نمادهایی که در فرش به کار می‌رود و کیفیت بافت از دیگر موارد است . ما در مورد کیفیت بافت همه چیز را در داخل ایران داریم اما ابزار آلثی که مورد استفاده قرار می‌گیرد در کنار عوامل دیگر می‌تواند، بهره وری را در بافت و کیفیت بالا ببرد و قیمت تمام شده را تا حدی پایین بیاورد . در کنار این باید بازاریابی خوب داشته باشیم ، باید شرایط خوب تعامل اقتصادی با دنیا به وجود بیاید و همه اینها مورد توجه قرار بگیرد تا به وضع مطلوب برسیم. برای هر یک از این مطالبی که گفتم مطالعات شده ولی کامل و کافی نبوده است و باید مورد بازنگری قرار بگیرد تا یک طرح جامع حمایت و رونق از صنعت فرش دستیاف را در کشور تهیه کنیم و براساس آن حرکت کنیم.

ساختار مدیریتی هنر صنعت فرش در طول بعد از انقلاب همواره با فراز و نشیب همراه بوده و تغییراتی داشته است . زمانی زیرنظر وزارت جهاد ، زمانی زیر نظر وزارت صنعت معدن و تجارت بوده است یا بخش های دیگر مثل کمیته امداد یا سازمان میراث فرهنگی هم در آن شرکت داشتند . چند سالی است که مرکز ملی فرش زیرنظر وزارت صنعت معدن و تجارت این وظیفه را به دوش می‌کشند . به نظر تان کدامیک از این ساختارها مناسب تر هستند و فرش را باید به چه نهادی سپرده شود؟

سیاستگذاری و به اصطلاح تعیین نقشه راه باید یکجا متمرکز شود و از طرف دولت هم تغذیه و شارژ شود و مورد حمایت قرار گیرد ولی سایر بخشهایی که در این زمینه کار می‌کنند نباید محدود بشوند. مثلا جهاد کشاورزی به مقتضای ارتباطی که با مناطق روستایی دارد و خاستگاه صنعت فرش هم در روستاهای ما بیشتر است رانباید از یاد برد. نمی‌شود که جهاد را محدود کرد که این فعالیتها را انجام ندهد. جهاد طرح های تامین مالی خرد را دارد و برای توسعه روستاها خوب

کار می‌کند. نهادهای خیریه ای و نهادهایی مثل کمیته امداد، سازمان بهزیستی برای اشتغال نیروهایشان سرمایه گذاری می‌کنند یعنی اگر آن ابعاد کلی و سیاستگذاری در یک جای خاص برای همه نهادهای تعیین بشود این امر باعث رونق شده و لازم نیست که درمحل اجرا، یک سازمان دولتی متولی بشود. چون این یک صنعت است که می‌تواند فردی و یا کارگاهی باشد.

آیا خطر تداخل در این ساختار مدیریتی همچنان هم وجود دارد؟

ولی اگر آن نهادی که مثل مرکز ملی فرش زیرنظر وزارت صنعت و معدن و تجارت که متولی سیاستگذاری توسعه و رونق برای این صنعت است کار خودش را خوب انجام ندهد، به طور قطع بخش خصوصی و سازمان های دیگری در این امر مداخله کرده و وارد می‌شوند که خودشان مجبور هستند با صرف هزینه بیشتر و تجربیات پراکنده ، کارهایی انجام دهند که این دستاورد عمومی برای کشور و صنعت فرش نخواهد داشت .

پیشنهاد شما درباره بهبود وضعیت تجارت در این صنعت چیست ؟ به هر حال نمی‌توان فراموش کرد که فرش یکی از حوزه های مهم صادرات غیر نفتی ماست که در آن نباید مغفول بود؟

من آن پیشنهادم این است که یک نهاد متولی داشته باشیم که در مورد برنامه رونق و برگرداندن صنعت فرش به دوران طلایی برنامه ریزی بکند و سایر دستگاه‌ها از این مطالعات انجام شده و سیاستهایی که تدوین و اعمال می‌شود استفاده کنند و سریعتر این کار انجام شود. مثلا اگر در مورد ابزار کار مطالعه شود و سرمایه گذاری کنیم برای تولید این ابزار، اقداماتی که وزارت صنعت و معدن و تجارت و مرکز ملی فرش می‌تواند انجام دهد صورت گیرد یا مثلا در مورد طراحی و بافت و مسائل نرم افزاری تولید، اقدام شود . این موضوع با کمک دانشگاهها می‌تواند برکاتی را برای مجموعه دست اندرکاران فرش داشته باشد . یا در مورد آموزش نیروی انسانی که با کمک آموزش فنی حرفه ای یا خود متقاضیان ، آموزشهای لازم داده شود . یعنی صنعت فرش برای بهبود در عرصه تجارت به یک کار سیاستگذاری و برنامه ریزی مطالعاتی سریع نیاز دارد و در این زمینه ایجاد هماهنگی بین دستگاه های مربوطه الزامی است .

اقتصاد ناخالصی

رئیس هیئت عامل صندوق توسعه از تکالیف پی‌درپی

رئیس هیئت عامل صندوق توسعه ملی با اشاره به تکالیف بودجه‌ای که برای صندوق توسعه ملی تصویب شده است، گفت: فرض کنیم یک سیاستی را تصویب می‌کنید، شما می‌گویند، جهت گیری‌های صندوق در سال آینده، به سمت، سرمایه‌گذاری در نفت باشد. چون درآمدهای نفت کم شده است، با مشکل جدی روبه‌رو شده‌ام و باید صادرات را جدی بگیریم. از سمت دیگر، تکالیفی را تصویب می‌کنیم که با این رویکرد در تناقض است. اینجا همگی ممکن است طرف دوهفته توسط سیاستگذار اتفاق بیفتد. به گزارش اقتصادنیوز، صدفخرحسینی با بیان اینکه در این شرایط امکان هرونوع برنامه‌ریزی از صندوق توسعه ملی گرفته شده است، گفت: براساس اساسنامه صندوق، ما باید بتوانیم در قالب برنامه‌های کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت برنامه‌ریزی می‌کنیم. صندوق تصور در این احوال برنامه‌ریزی میان‌مدت، کوتاه‌مدت و بلندمدت را انجام دهد؟ هر روز شما ملاحظه می‌کنید، تکلیفی تصویب می‌شود و منابع این تکلیف از صندوق توسعه دیده شده است. تازه برخی از این تکالیف هم از طریق ما ابلاغ نمی‌شود و از طرق دیگری ابلاغ می‌شود. همین کاری که در حال حاضر بانک مرکزی انجام می‌دهد، وی با تأکید بر رعایت اصل استقلال صندوق توسعه ملی گفت: ما یک سیاست کلی داریم و بر اساس این سیاست کلی، اساسنامه نوشتیم. در قالب این اساسنامه حداقل، پنج سال و در طول دو برنامه باید تمرین کنیم و اگر ضعف و نقصی داشت، برطرف کنیم. در حال حاضر هر لایحه‌ای که به مجلس می‌رود، هر طرحی که در مجلس مطرح می‌شود، می‌پرسیم، منابعش کجاست؟ می‌گویند، صندوق توسعه ملی. این تکالیف بودجه‌ای، فلسفه وجودی صندوق توسعه ملی را زیر سوال برده است. وی همچنین با اشاره به وضعیت صندوق توسعه در سال ۱۳۹۴ گفت: برای سال آینده یک خبر بد دیگری به شما بدهم، صحبت از این است که اتکالی بودجه به نفت کم شده است، در صورتیکه در سال آینده بالای ۱۰ میلیارد دلار فقط از منابع صندوق توسعه ملی باید تبدیل به ریال شود. در حقیقت مفهوم این موضوع، یعنی اتکالی بیشتر بودجه به درآمدهای نفتی . ما به عنوان حافظان منافع و منابع صندوق توسعه، هر چه می‌گوییم صندوق توسعه ملی در مقابل تعهدات و برنامه‌هایی که ریخته شده، منفی است، کسی به حرف ما گوش نمی‌کند. در حال حاضر وضعیت موجودی صندوق، منفی هشت میلیارد دلار است که سیاست‌گذار از طریق تکالیف برای سال آینده، ۱۰ میلیارد دلار دیگر اضافه می‌کند.

موفقیت بانک پاسارگاد در رتبه‌بندی ۵۰۰ برند برتر جهان

بانک پاسارگاد موفق شد در رتبه‌بندی برندهای برتر بانکی که توسط نشریه معتبر بنکر انجام شد، در بین ۵۰۰ برند بانکی برتر جهان قرار گیرد. به گزارش روابط عمومی بانک پاسارگاد، بر اساس ارزیابی گزارش مالی سال ۲۰۱۴ بانک‌ها که توسط نشریه معتبر بنکر، جهت انتخاب ۵۰۰ برند بانکی برتر جهان، انجام شده‌است، بانک پاسارگاد موفق شد به عنوان تنها بانک ایرانی، در رتبه ۳۲۸ جهان قرار گیرد. بر اساس این خبر، در این رقابت نشریه بنکر، ارزش خدمات موسسات مالی را در سراسر جهان بر اساس روش Royalty Relief محاسبه کرده که بانک پاسارگاد، در اولین حضور خود در این رقابت موفق به کسب جایگاه ۳۲۸ در بین ۵۰۰ برند بانکی برتر شد.

رغبت بیشتر سرمایه گذاران خارجی برای حضور در ایران

یک کارشناس مسایل اقتصادی، روند مثبت دیپلماسی را در جذب سرمایه‌ها به کشور موثر دانست و افزود: هرچه روند مذاکرات با گروه ۵+۱ مثبت تر می‌شود، سرمایه‌گذاران رغبت بیشتری برای حضور در ایران پیدا می‌کنند چرا که وجود آرامش، ضمن امنیت سرمایه‌است. آلبرت بغزیان در گفتگو با ایرنا، افزود: آنچه سرمایه‌گذار را رغب به حضور در کشور هدف می‌کند، امنیت سرمایه و تداوم و استمرار حضور در بازار کشور مورد نظر است و اینکه کشور هدف تضمین بدهد که با تغییرات دولت، شرایط و قوانین فعلی خدش دار نخواهد شد.

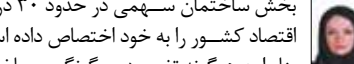
جدول قیمت سکه و ارز

نوع سکه	یکشنبه- قیمت (تومان)
سکه تمام طرح جدید	۹۱۰۵۰۰
سکه تمام طرح قدیم	۹۰۰۰۰۰
نیم سکه	۵۰۴۰۰۰
ربع سکه	۳۷۲۰۰۰
یک گرمی	۱۸۱۰۰۰
هر گرم طلای ۱۸ عیار	۹۱۵۶۱
نوع ارز	
دلار آمریکا	۳۱۸۷
یورو	۳۴۲۲

پروژه های آژاد

مجربان ذیصلاح و افزایش عمر مفید ساختمانها

لیلا درخشان- روزنامه نگار

بخش ساختمان سهمی در حدود ۳۰ درصد اقتصاد کشور را به خود اختصاص داده است؛ بنابراین هر گونه تغییر در چگونگی ساخت و بهره برداری و استفاده از مصالح و تکنولوژی های نوین که این صنعت را دچار تغییر و تحولات اساسی در جوجه مختلف می‌کند، می‌تواند تأثیرات مهم و محسوسی بر صحنه کلان اقتصاد به جای بگذارد به طوری‌که دامنه این تأثیرگذاری به حدی است که هم می‌تواند بگر تولید ناخالص ملی، درآمد سرانه جامعه، میزان مصرف انرژی و بهره وری مؤثر باشد و هم می‌تواند بخشی از نیروی محرکه اقتصاد برای رسیدن به رشد اقتصادی مطلوب کشور به حساب آید. در این بین نقش مهندسان در این فرایند به عنوان طراحان، ناظران و به ویژه مجربان متخصص پروژه های ساختمانی بسیار تعیین کننده است و بدون شک چنانچه این قشر نتوانند جایگاه واقعی خود را در این صنعت تبیین کنند و به نقش عملی و قانونی خود جامعه عمل ببوشانند قدر مسلم، بخش صنعت ساختمان قادر خواهد بود گامی مؤثر در راه رشد و توسعه و استفاده بهینه از منابع کشور برداشته و بر تولید ناخالص ملی و درآمد سرانه تأثیری مثبت بر جای خواهد گذاشت.

در کشور ما طبق آمارهای رسمی حدود ۲۰ درصد درآمد سرانه ملی برای تهیه و تأمین مسکن اقشار مختلف مردم هزینه می‌شود. این واحدهای مسکونی ساخته شده جزء

آفتاب یزد- علی اکبر سمیعی: دپروزیک خبر

مهم نفتی اعلام شد مبنی بر اینکه شرکتهای نفتی از فهرست واگذاری خارج شدند. بیژن نامدار زنگنه از همان آغاز به کار دولت یازدهم، انتقادهایی را از روند خصوصی سازی شرکت های نفتی مطرح کرده و معتقد بود که این واگذاری‌ها نه تنها کمکی به رشد و توسعه صنعت نفت نکرده بلکه در مواردی موجب تضعیف این صنعت مهم کشور شده است. زنگنه در یکی از شدیدترین انتقادات خود از روند خصوصی‌سازی در دولت گذشته، مهر ماه امسال در جمع اعضای اتاق بازرگانی گفت: «متأسفانه در هشت سال گذشته، بخش خصوصی در کشور ضعیف شده و گوشت آن از بین رفته و فقط استخوان باقی مانده است که البته همین هم جای شکر دارد.» زنگنه در ادامه با انتقاد به خصوصی سازی‌های انجام شده در گذشته گفت: «متأسفانه واحدهای خصوصی شده از دست دولت خارج شده و در اختیار بخش دیگری از دولت قرار گرفته است.» وی افزود: «بنا نبود که وزارت رفاه، پالایشگاه و پتروشیمی داشته باشد، اما وزارت نفت این واحدها را در اختیار نداشته باشد.» وزیر نفت در ادامه خاطر نشان کرد: «این چه وضعی است که درست کرده ایم. من تکلیف خودم را نمی‌فهمم، بنا نبود که یک وزیر برای پالایشگاه

گزارش آفتاب یزد درباره توقف واگذاری ها در صنعت نفت

شرکتهای نفتی از فهرست واگذاری خارج شدند

نفت ایران و ۱۲ شرکت کوچک و بزرگ دیگر نفتی هم تا اطلاع ثانوی قرار نیست به بخش خصوصی واگذار شوند. درهمین حال، معاون وزیر نفت در تازه ترین اظهارات درخصوص خصوصی سازی گفت: پیشنهادها و نظریه‌های وزارت نفت در زمینه خروج شرکتهای نفتی از فهرست واگذاری با تصویب در کمیسیون اقتصادی دولت تأمین شد. منصور مظلومی با اشاره به مذاکره ۱۴ ماهه وزارت نفت، صناعات اقتصاد و دارایی و سازمان خصوصی سازی ضمن تشکر از سازمان خصوصی سازی گفت: با توجه به برداشت صحیح، درست و منطقی دوستان خصوصی سازی، نظرسنجی وزارت نفت در زمینه خروج شرکتهای واگذار شده از فهرست خصوصی سازی تأمین شده است. به گفته وی، پس از بحث و بررسی درباره شرکتهای واگذار شده در کمیسیون‌های مختلف در نهایت این موضوع در کمیسیون اقتصادی دولت مطرح و تصویب شد و بزودی در دولت مطرح می‌شود. معاون برنامه ریزی و نظارت بر منابع هیدروکربوری وزارت نفت افزود: با تغییر گروه بعضی از شرکتهای دو به سه و همچنین موافقت با تأخیر در واگذاری ها، امیدواریم شاهد تحرک و روان شدن فرآیندهای مدیریتی از منظر تصمیم گیری باشیم.

معاون زنگنه: نظرهای وزارت نفت در زمینه خروج شرکتهای واگذار شده از فهرست خصوصی سازی، تأمین شده است

کالاهای بادوام هستند که هرچقدر عمر مفید بیشتری داشته باشند در واقع ارزش افزوده بیشتری تولید می‌کنند و بر ثروت های ملی کشور افزوده می‌شود. در حال حاضر عمر مفید ساختمان در ایران کمتر از ۳۰سال است که به نوعی می‌توان نام هدررفت سرمایه را بر آن نهاد و این درحالی است که اگر بتوان این عمر مفید را افزایش داد و به میانگین عمر مفید جهانی نزدیک کرد به صورت مستقیم و غیر مستقیم سالیانه مبالغ هنگفتی از درآمدهای کشور و درآمدهای خانوار صرفه جویی شده و می‌تواند در بخش های دیگر و همچنین بالا رفتن سطح رفاه خانوارها هزینه شود. آمارها نشان می‌دهد که سالانه هر ایرانی بطور متوسط ۱۰ درصد درآمد سالانه خود را به علت کیفیت پایین ساختمان‌ها از دست می‌دهد. البته به این مسئله زیان‌های حاصل از اتلاف منابع انرژی در ساختمان‌ها را که حاصل به کارگیری مصالح غیراستاندارد و انجام طراحی‌های غیر مهندسی و غیر اصولی ساختمان‌ها که سبب اتلاف های ملی و ضربه به کل اقتصاد می‌شود را نیز باید افزود. بروفاح است که چنانچه بتوان از اتلاف این منابع در بخش مسکن سید خانوارها جلوگیری کرد در واقع سایر بخش های رفاهی یک خانواده نیز سودمندی تریب می‌توان گفت با اجرایی شدن صحیح قانون مجری ذیصلاح شاهد افزایش عمر مفید ساختمان‌ها خواهیم بود که در سطح ابتدایی بهره برداران از آن سود خواهند برد و در سطح کلان نیز اقتصاد ملی از آن منتفع خواهد شد؛ یعنی بالا رفتن عمر مفید ساختمان، مترادف با رشد تولید ناخالص ملی و افزایش درآمد سرانه جامعه خواهد شد.

دیدگاه

یک روز زندگی واقعی یک کار آفرین

احسان سلطانی • پژوهشگر

زن پس از خرید مایحتاج منزل به خانه برمی‌گردد. همانطور که زیر لب از گرانی می‌نالند، چراغ گاز را روشن می‌کند. روشن نمی‌شود، با آن کلنجار می‌رود، موفق نمی‌شود. می‌بیند گاز نیست، یادش می‌آید که همین روز روز پیش اخطار قطع گاز آمده بود و الان پس از چهل و هشت ساعت و درست سر وقت گاز را قطع کرده اند. به فرزندانش فکر می‌کند که ظهر نهار گرم برای خوردن ندارند. یادش می‌آید که هیچ وقت خدمات ادارات دولتی به موقع نبوده، اما مثل اینکه در اینگونه موارد، وظیفه خود را درست به موقع انجام می‌دهند.

مرد یک واحد کوچک تولیدی را اداره می‌کند. کلی تلاش کرده بود که به امید فروش تولیداتش در بازار شب عبید، بتواند پولی در دست کارگزارش بگذارد، آنها را خوشحال روانه خانه کند و بدهی‌هایش را تسویه کند. اما انگار شب عبیدی در کار نیست، خیابان‌ها خلوت تر از همیشه و بازار بی رونق است.

وزیر صحبت می‌کند. از کاهش تورم سخن می‌گوید و اینکه دارند تورم را کنترل می‌کنند. اما او چیزی از سخنان وزیر نمی‌فهمد. فقط اینرا می‌داند که از پس هزینه های کار و زندگی بر نمی‌آید و کمرش زیر بار رکود و تورم دارد می‌شکند. از همه، از زنش، کارگزارش، نقل سرکوجه و خیلی های دیگر خجالت می‌کشد. بازار راکد و گردش پول کند است. کسی خرید نمی‌کند. پول نقد در کار نیست. فقط چک‌ها هستند که بی صدا برگ می‌شوند.

بساد با خود بوی بهار را می‌آورد. به نظرش می‌رسد که خیابان‌ها ساکت تر از همیشه هستند. از یکی می‌پرسد چرا؟ می‌گوید رکود است. مردم پول ندارند که بیایند بیرون. بیرون رفتن پول می‌خواهد و دل خوش. همه جا سوت و کور است، انگار شب عبیدی در کار نیست. پشت تریبون با افتخار ادعا می‌شود که اقتصاد کشور از رکود خارج شده و به راه افتاده است.

حساب بانکی شرکت مسدود شده، پیگیر که می‌شود می‌بیند به علت مالیات معوق است. به چندنغازی هم که برای شب عبید کنار گذاشته بود، دیگر دسترسی ندارد. به کارمند اداره دارایی می‌گوید چطور مالیات بدهم وقتی که چند ماه است بی سازمان دولتی طلب‌مرا پرداخت نمی‌کند. جواب می‌شوند به ما مربوط نیست. به ما گفته اند مالیات بگیر، هر چور که هست. به سازمان دولتی مراجعه می‌کند، می‌گویند بودجه نداریم. مرد متأسفانه مانده است، اما چه می‌تواند بکند.

از دادگاه احضاریه آمده است برای پرداخت بدهی معوق بانکی. چند سال پیش به او وام دادند برای تولید و از بانک، پروژه دروازه های مملکت را باز کردند بر روی اساس خارجی بنجل ارزان قیمت با پول نفت. زیر آوار واردات کالای خارجی، تنها توانست منبع از بسته شدن واحد تولیدی اش شود. گویی گوش شنوایی برای شنیدن قصه پرغمه او نیست، بانک دولتی پولش را می‌خواهد. وزیر مصاحبه می‌کند که سیاست ما دفاع از تولید ملی است. به واحدهای تولیدی کمک می‌کنیم. بانک‌ها حق ندارند در کار تولید اخلال ایجاد کنند. صفحات روزنامه‌ها پر است از بیانات وزیر. کارمند بانک اینجا حالی اش نمی‌شود. او به واحد تولیدی بدهکار فشار می‌آورد چون از بالا او را بازخواست می‌کنند چون قطع کشش شده است.

وزیر از موفقیت در سیاست خارجی می‌گوید و مرد با خود فکر می‌کند که چقدر و تا کی می‌تواند امیدوار باشد و استقامت کند. درست است که این وضعیت از قبل به جا مانده، اما دارد او را له می‌کند بی هیچ کمکی ، بی دفاع از میان مشکلات و فشار بی امان طلب کاران و ماموران دولت. او مانده است و شب عبید با دستن خالی. حاضر دست به هر کاری نزنند. چوب حراج به نتیجه چند ماه تلاش و سرمایه‌اش نزنند، اما شب عبید کارگزارش را دست خالی به خانه فرستد. گرانی را حس می‌کند، اما می‌گویند رشد تورم، کند شده است. با خود می‌اندیشد شاید به بهای کند شدن گردش چرخ اقتصاد و کسب و کار مردم و تأمین معیشت. مرد نیمه شب وحشت زده با کابوس گلاویز شدن با مأمور برق که داشته برق واحد تولیدی اش را قطع می‌کرده است، از خواب می‌پرد. گویی دولت از یاد برده که برای کمک به مردم آمده است. اگر دولت در تنگنای بی پولی است ، مردم دوچندان گرفتار ترند. دولت نباید چاله چوله های بر جای مانده از قبل را با فشار آوردن بر گرده عامه مردم پر کند. چرخ کسب و کار مردم کند شده است. آیا با این همه منابع، توان چرخاندن کشور میسر نیست؟ مگر همین چند سال قبل با درآمد نفت به مراتب کمتر کشور اداره نمی‌شد؟ راننده تاکسی می‌نالند از کمبود مسافر و گرانی و هزینه بالای تاکسی. از آن افرادی که هزینه های خریدی حرفه ای به نظر می‌آید. می‌گوید امروز پول بنزین نداشتیم از همکارم قرض کردم. اشک در چشمانش حلقه زده است. ده سال است که این مسیر را طی می‌کنم. اغلب تاکسی دارها را می‌شناسم. هیچ وقت آنها را اینقدر ناامید و خسته ندیده‌ام. به نظر چرخ دولت هم بالاخره باید بچرخد اما نه به بهای نچرخیدن چرخ معیشت عامه مردم.